

Grozījumi:

01.12.2005. likums / LV, 205 (3363), 22.12.2005. / Stājas spēkā 05.01.2006.
06.03.2008. likums / LV, 47 (3831), 26.03.2008. / Stājas spēkā 09.04.2008.
29.10.2015. likums / LV, 222 (5540), 12.11.2015. / Stājas spēkā 26.11.2015.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Par sociālo drošību

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

1. pants. Likuma uzdevumi

(1) Šis likums nosaka sociālās drošības sistēmas veidošanas un darbības principus, personu galvenās sociālās tiesības un pienākumus, to realizēšanas pamatnosacījumus, kā arī reglamentē sociālo pakalpojumu veidus, to skaitā sociālo un audzināšanas palīdzību, sekmējot sociālo taisnīgumu un sociālo drošību. Likums veicina:

- 1) iespēju brīvi izvēlēties nodarbošanos un ar savu darbu nopelnīt dzīvei nepieciešamos līdzekļus;
- 2) vienādus priekšnoteikumus katra personības brīvai attīstībai;
- 3) ģimenes aizsardzību, atbalstīšanu un attīstību;
- 4) īpašu dzīves grūtību pārvarēšanu vai mazināšanu, sniedzot palīdzību un radot pašpalīdzības iespējas.

(2) Likuma mērķis ir nodrošināt, lai sociālie pakalpojumi tiktu sniegti savlaicīgi un institūcijas, kas ir atbildīgas par pakalpojumu sniegšanu, būtu viegli pieejamas.

(3) Piemērojot šo likumu un veicot praktiskus pasākumus, sociālās tiesības jāīsteno pēc iespējas pilnīgāk.

(4) Šā likuma II nodaļā minētās sociālās tiesības tiek īstenotas saskaņā ar īpašiem likumiem, kuri nosaka šo tiesību saturu un īstenošanas kārtību.

2. pants. Sociālās drošības sistēmas darbības pamatprincipi

Sociālās drošības sistēma darbojas saskaņā ar šādiem pamatprincipiem:

- 1) atšķirīgas attieksmes aizliegums;
- 2) solidaritāte;

3) sociālā apdrošināšana un palīdzība;

4) profilakse;

5) pašpārvalde;

6) individuāla pieeja.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.12.2005. likumu, kas stājas spēkā 05.01.2006.)

2.¹ pants. Atšķirīgas attieksmes aizliegums

(1) Nodrošinot sociālos pakalpojumus, aizliegta atšķirīga attieksme atkarībā no personas rases, etniskās piederības, ādas krāsas, dzimuma, vecuma, invaliditātes, veselības stāvokļa, reliģiskās, politiskās vai citas pārliecības, nacionālās vai sociālās izcelsmes, mantiskā vai ģimenes stāvokļa vai citiem apstākļiem.

(2) Atšķirīga attieksme ietver personas tiešu vai netiešu diskrimināciju, personas aizskaršanu vai norādījumu to diskriminēt.

(3) Tieša diskriminācija pastāv, ja salīdzināmā situācijā attieksme pret personu saistībā ar kādu no šā panta pirmajā daļā minētajiem apstākļiem ir, bija vai var būt mazāk labvēlīga nekā pret citu personu.

(4) Netieša diskriminācija pastāv, ja salīdzināmā situācijā šķietami neitrāls noteikums, kritērijs vai prakse rada vai var radīt nelabvēlīgas sekas personai saistībā ar kādu no šā panta pirmajā daļā minētajiem apstākļiem.

(5) Personas aizskaršana šā likuma izpratnē ir personas pakļaušana tādai no šīs personas viedokļa nevēlamai rīcībai, kas saistīta ar kādu no šā panta pirmajā daļā minētajiem apstākļiem, ja šādas rīcības mērķis vai rezultāts ir personas cieņas aizskaršana un iebiedējošas, naidīgas, pazemojošas, degradējošas vai aizskarošas vides radīšana.

(5¹) Par diskrimināciju dzimuma dēļ uzskatāma arī mazāk labvēlīga attieksme pret sievieti grūtniecības laikā vai pēcdzemdību periodā līdz vienam gadam, bet, ja sieviete baro bērnu ar krūti, — visā barošanas laikā.

(6) Atšķirīga attieksme (izņemot personas aizskaršanu) saistībā ar kādu no šā panta pirmajā daļā minētajiem apstākļiem pieļaujama tikai gadījumā, ja šāda attieksme ir objektīvi pamatota ar tiesisku mērķi, kura sasniegšanai izraudzītie līdzekļi ir samērīgi.

(01.12.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.03.2008. un 29.10.2015. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2015.)

3. pants. Likuma darbība Latvijas teritorijā

(1) Šā likuma noteikumi ir spēkā attiecībā uz visām personām, kuru dzīvesvieta ir Latvijas teritorijā.

(2) Šajā likumā minēto sociālo pakalpojumu nozaru tiesības un pienākumi pamatojami, konstatējami, grozāmi vai atceļami tikai saskaņā ar likumu.

II nodaļa Sociālās tiesības

4. pants. Izglītības un nodarbinātības veicināšana

(1) Personai, kura vēlas iegūt izglītību, kas atbilst tās interesēm un spējām, ir tiesības uz savas izglītības individuālu atbalstīšanu, ja tai pašai nav pieejami nepieciešamie līdzekļi.

(2) Personai, kura strādā vai vēlas strādāt algotu darbu, ir tiesības uz:

1) bezmaksas konsultāciju, izvēloties izglītību un profesiju;

2) individuālu atbalstu profesionālās izglītības turpināšanai;

- 3) palīdzību piemērotas darbavietas atrašanās;
- 4) materiālu nodrošinājumu bezdarba vai darba devēja maksātnespējas gadījumā.

5. pants. Sociālā apdrošināšana

(1) Katram ir tiesības uz sociālo apdrošināšanu saskaņā ar likumu.

(2) Personai, kura apdrošinājusies sociālās apdrošināšanas institūcijās, ir tiesības uz:

- 1) pasākumiem, kas nepieciešami veselības un darbspēju aizsardzībai, saglabāšanai, uzlabošanai un atjaunošanai;
- 2) materiālu nodrošinājumu slimības, grūtniecības un dzemdību, invaliditātes un vecuma, kā arī bezdarba gadījumā. Šādas personas nāves gadījumā tiesības uz materiālu nodrošinājumu ir tās apgādībā bijušajiem ģimenes locekļiem.

(3) Sociālajai apdrošināšanai ir obligāti pakļautas:

- 1) personas, kuras ir nodarbinātas un saņem samaksu par savu darbu;
- 2) pašnodarbinātas personas;
- 3) brīvo profesiju pārstāvji;
- 4) bezdarbnieki.

(4) Apdrošināto personu loku, kā arī apdrošināšanas veidus, kuriem tās obligāti pakļautas, nosaka likums.

6. pants. Tiesības uz veselības aprūpi

Katram ir tiesības uz noteiktu profilaktiskas un ārstējošas veselības aprūpes minimumu, kas noteikts ar likumu.

7. pants. Sociālās garantijas ar īpašiem apstākļiem saistīta veselības zaudējuma gadījumā

(1) Veselību zaudējušai personai, ja veselības zaudējuma cēlonis ir saistīts ar valsts vai sabiedriska pienākuma pildīšanu, ir tiesības saņemt:

- 1) nepieciešamos pakalpojumus veselības un darbspēju saglabāšanai, uzlabošanai un atjaunošanai;
- 2) materiālu nodrošinājumu.

(2) Ja persona, veicot valsts vai sabiedrisku pienākumu, gājusi bojā, tiesības uz pienācīgu materiālu nodrošinājumu ir tās apgādībā bijušajiem ģimenes locekļiem.

8. pants. Ģimenes izdevumu atlīdzība

Personai, kura uztur un kurai ir jāuztur bērni, ir tiesības uz šai sakarā radušos izdevumu daļēju atlīdzību saskaņā ar likumu un citiem normatīvajiem aktiem.

9. pants. Pabalsts piemērota dzīvokļa nodrošināšanai

Katram ir tiesības uz pabalstu ar piemērota dzīvokļa nodrošināšanu saistīto izdevumu segšanai vai uz atvieglojumiem īres nomaksā saskaņā ar likumu.

10. pants. Palīdzība bērniem un jauniešiem

Bērniem un jauniešiem ir tiesības uz valsts atbalstu viņiem paredzēto pakalpojumu saņemšanā. Šiem pakalpojumiem jāveicina bērnu un jauniešu pilnveidošana un jāatbalsta audzināšana ģimenē.

11. pants. Sociālā palīdzība

Personai, kura saviem spēkiem nespēj nodrošināt sevi vai pārvarēt īpašas dzīves grūtības un kura nesaņem ne no viena cita pietiekamu palīdzību, ir tiesības uz personisku un materiālu palīdzību, kas atbilst tās vajadzībām, dod iespēju pašpalīdzībai un veicina tās iesaistīšanos sabiedrības dzīvē.

12. pants. Invalīdu iesaistīšana sabiedrības dzīvē

Invalīdiem neatkarīgi no invaliditātes cēloņa un personām ar ilgstošu vai pastāvīgu veselības zaudējumu ir tiesības uz palīdzību:

- 1) tādu pasākumu veikšanā, kas saistīti ar šo personu iesaistīšanu sabiedrības dzīvē, radot tām piemērotus darba apstākļus atbilstoši attiecīgās personas darbspējām un interesēm;
- 2) veselības stāvokļa uzlabošanā, tādu apstākļu radīšanā un pasākumu veikšanā, kas novērstu veselības stāvokļa pasliktināšanos un veicinātu veselības un darbspēju zaudējuma pakāpes samazināšanos.

III nodaļa Sociālie pakalpojumi

13. pants. Sociālie pakalpojumi un to sniedzēji

(1) Sociālie pakalpojumi šā likuma izpratnē ir pasākumi, kurus nodrošina valsts vai pašvaldība naudas vai mantisko pabalstu vai citu pakalpojumu veidā, lai veicinātu personas sociālo tiesību pilnvērtīgu īstenošanu.

(2) Sociālo pakalpojumu sniedzēji izmanto nodokļu atvieglojumus nodokļu likumos noteiktajā kārtībā.
(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.12.2005. likumu, kas stājas spēkā 05.01.2006.)

14. pants. Sociālo pakalpojumu sniedzēja pienākumi

(1) Sociālo pakalpojumu sniedzēja pienākums ir nodrošināt, lai:

- 1) katrs saņemtu bezmaksas padomu par savām sociālajām tiesībām, to īstenošanu un saviem pienākumiem;
- 2) katrs, kam uz to ir tiesības, saņemtu attiecīgos sociālos pakalpojumus savlaicīgi un pilnā mērā;
- 3) sociālo pakalpojumu pieprasīšana un saņemšana būtu pēc iespējas vienkārša.

(2) Sociālo pakalpojumu sniedzēji sadarbojas ar citām institūcijām sociālo pakalpojumu saņēmēju interesēs.

14.¹ pants. Labklājības informācijas sistēma (LabIS)

(1) Labklājības informācijas sistēmas (LabIS) (turpmāk — informācijas sistēma) mērķis ir veidot statistiku, lai sociālo pakalpojumu jomā plānotu, izstrādātu un novērtētu valsts politiku, kas nodrošinās savlaicīgi pieejamu un kvalitatīvu sociālo pakalpojumu sniegšanu. Informācijas sistēmas pārzinis ir Labklājības ministrija.

(2) Tiesības apstrādāt informācijas sistēmā iekļauto informāciju saistībā ar sociālajiem pakalpojumiem, tai skaitā personas datus, ir šādām institūcijām un personām to darbību reglamentējošos normatīvajos aktos noteikto funkciju vai deleģēto uzdevumu izpildei:

- 1) Labklājības ministrijai;

- 2) Nodarbinātības valsts aģentūrai;
- 3) Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrai;
- 4) Valsts darba inspekcijai;
- 5) Sociālās integrācijas valsts aģentūrai;
- 6) Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijai;
- 7) Valsts bērnu tiesību aizsardzības inspekcijai;
- 8) Izglītības un zinātnes ministrijai;
- 9) Centrālajai statistikas pārvaldei;
- 10) valsts sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "Nacionālais rehabilitācijas centrs "Vaivari"";
- 11) Latvijas Brīvo arodbiedrību savienībai;
- 12) biedrībai "Latvijas Nedzirdīgo savienība";
- 13) biedrībai "Latvijas Neredzīgo biedrība".

(3) Tiesības apstrādāt informācijas sistēmā iekļauto informāciju saistībā ar sociālajiem pakalpojumiem, izņemot personu datus, ir biedrībai "Latvijas Pašvaldību savienība", pašvaldībām to darbību reglamentējošos normatīvajos aktos noteikto funkciju izpildei.

(4) Ministru kabinets nosaka informācijas sistēmā iekļaujamos datus, to apjomu, datu apstrādes noteikumus un kārtību.

(29.10.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2015.)

IV nodaļa

Likumu piemērošana, sniedzot sociālos pakalpojumus

15. pants. Personas stāvokli pasliktinošu vienošanos spēkā neesamība

Privātas tiesiskās vienošanās, kas neatbilst šim likumam un pasliktina tādas personas stāvokli, kurai ir tiesības uz sociālajiem pakalpojumiem, nerada juridiskas sekas.

16. pants. Informācijas aizsardzība

(1) Katram ir tiesības uz to, lai ziņas, kuras par viņa personiskajām vai mantiskajām attiecībām saņēmis sociālo pakalpojumu sniedzējs, netiktu izpaustas, izņemot likumā noteiktos gadījumus.

(2) Sociālo pakalpojumu sniedzēja pienākums ir veikt tehniskus un organizatoriskus pasākumus, arī izstrādāt dienesta instrukcijas, kas nepieciešamas, lai realizētu šā panta pirmajā daļā noteiktās personas tiesības.

17. pants. Sociālā rīcībspēja

(1) Persona, kura ir sasniegusi 15gadu vecumu, var iesniegt pieprasījumu pēc sociālajiem pakalpojumiem un tos saņemt. Sociālo pakalpojumu sniedzējs paziņo vecākiem, aizbildnim vai aizgādņim par pieprasījuma saņemšanu un pakalpojumu sniegšanu.

(2) Ja vecāki, aizbildnis vai aizgādņis vēlas ierobežot sociālo pakalpojumu saņemšanu, viņiem jāiesniedz iesniegums sociālo pakalpojumu sniedzējam. Pieprasījuma atsaukšanai vai atteikumam saņemt sociālos pakalpojumus nepieciešama vecāku, aizbildņa vai aizgādņa piekrišana.

18. pants. Tiesību rašanās

(1) Tiesības uz sociālajiem pakalpojumiem rodas no dienas, kad ir iestājušies likumā vai citos normatīvajos aktos paredzētie nosacījumi.

(2) Ja tiesības attiecas uz sociālajiem pakalpojumiem, kuri saskaņā ar likumu tiek sniegti pēc sociālo pakalpojumu sniedzēja izdarīta novērtējuma un pieņemta lēmuma, tiesības rodas no dienas, kad pieņemts lēmums par pakalpojumu sniegšanu.

19. pants. Pieprasījums

(1) Pieprasījums pēc sociālajiem pakalpojumiem iesniedzams attiecīgajam sociālo pakalpojumu sniedzējam.

(2) Sociālo pakalpojumu sniedzēja pienākums ir nodrošināt personai iespēju iesniegt skaidru un lietišķu pieprasījumu un, ja nepieciešams, sniegtās ziņas papildināt.

20. pants. Termiņa iestāšanās

Pieprasījums pēc sociālajiem pakalpojumiem tiek apmierināts no attiecīgo tiesību rašanās dienas, ja likumā nav paredzēts citādi.

21. pants. Avanss

(1) Ja personai ir tiesības uz naudas izmaksām, bet ir paredzams, ka to apmēra noteikšanai būs nepieciešams ilgāks laiks, sociālo pakalpojumu sniedzējs var izmaksāt avansu, kura apmēru nosaka pēc sava novērtējuma. Avansu izmaksā, ja persona, kurai ir tiesības uz sociālo pakalpojumu, to pieprasa. Avansa izmaksu uzsāk mēneša laikā no pieprasījuma saņemšanas dienas.

(2) Izmaksātais avanss ierēķināms naudas izmaksu summā, kas personai pienākas. Ja izmaksātais avanss pārsniedz summu, kas personai pienākas, pārmaksātā summa saņēmējam jāatlīdzina.

(3) Sociālo pakalpojumu sniedzējs var nepieprasīt, lai tiktu atlīdzināta pārmaksātā summa, ja viņš konstatē, ka piedziņa:

- 1) nebūs iespējama vai ar to saistītie izdevumi ir nesamērīgi salīdzinājumā ar piedzenamo summu;
- 2) sagādātu īpašas grūtības sociālā pakalpojuma saņēmējam.

22. pants. Tiesību noilgums

(1) Tiesības uz sociālajiem pakalpojumiem saglabājas trīs gadus pēc tā kalendārā gada beigām, kurā tās radušās. Šā noilguma apturēšanai vai pārtraukšanai piemēro Civillikuma IV daļas noteikumus.

(2) Noilgums uzskatāms par pārtrauktu arī tad, ja sociālo pakalpojumu sniedzējam ir iesniegts:

- 1) rakstveida pieprasījums pēc sociālajiem pakalpojumiem;
- 2) prokurora iesniegums vai protests par personas sociālo tiesību pārkāpumu vai izteikts brīdinājums par personas sociālo tiesību pārkāpumu nepieļaujāmību.

23. pants. Atteikšanās no sociālajiem pakalpojumiem

(1) Persona var atteikties no sociālajiem pakalpojumiem, iesniedzot sociālo pakalpojumu sniedzējam rakstveida iesniegumu. Šo iesniegumu jebkurā laikā var atsaukt.

(2) Atteikšanās nav spēkā, ja sakarā ar to rodas grūtības citām personām vai sociālo pakalpojumu sniedzējam vai tiek pārkāpts likums.

24. pants. Naudas izmaksu piegāde

(1) Ja citos likumos, kas regulē sociālās tiesības, nav paredzēts citādi, naudu bez maksas pārskaita saņēmēja kontā vai arī, ja saņēmējs pieprasa, bez maksas piegādā viņa dzīvesvietā.

(2) Naudu sociālo pakalpojumu saņēmējam piegādā par sociālo pakalpojumu sniedzēja līdzekļiem.

25. pants. Ieturējumi

Ieturējumus no naudas izmaksām sociālo pakalpojumu sniedzējs var izdarīt likumā noteiktajā kārtībā, ja tādējādi sociālo pakalpojumu saņēmējs nekļūst par tādu personu, kurai nepieciešama sociālā palīdzība.

V nodaļa Personas līdzdarbība savu sociālo tiesību īstenošanā

26. pants. Ziņu sniegšana

(1) Personai, kura iesniedz pieprasījumu pēc sociālajiem pakalpojumiem vai tos saņem, ir pienākums sniegt pilnīgas pakalpojuma saņemšanai nepieciešamās ziņas un pēc sociālo pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma:

1) nekavējoties ziņot par pārmaiņām apstākļos, kuri nosaka sociālā pakalpojuma saņemšanu vai par kuriem sakarā ar pakalpojuma saņemšanu iepriekš sniegtas ziņas;

2) iesniegt pierādījumus un nepieciešamos dokumentus.

(2) Ja šā panta pirmajā daļā noteikto ziņu sniegšanai paredzētas gatavas veidlapas, tās jāizmanto.

(3) Šā panta normas attiecas arī uz personām, kurām jāatlīdzina sociālo pakalpojumu sniedzējam saņemtās izmaksas.

(4) No ziņu sniegšanas drīkst atteikties, ja tās var radīt aizdomas par ziņu sniedzēja vai viņa pirmās vai otrās pakāpes radnieku vai laulātā izdarītu noziegumu vai cita veida nelikumīgu rīcību.

27. pants. Personiskā ierašanās

Personai, kura vēlas saņemt vai saņem sociālos pakalpojumus, pēc sociālo pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma jāierodas personiski, lai apspriestu pieprasījumu vai veiktu pasākumus, kas nepieciešami lēmuma pieņemšanai par pakalpojumu sniegšanu.

28. pants. Pakļaušanās medicīniskajai izmeklēšanai

Personai, kura vēlas saņemt vai saņem sociālos pakalpojumus, pēc sociālo pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma, ja tas nepieciešams lēmuma pieņemšanai, jāgriežas pie ārsta, lai veiktu medicīnisko izmeklēšanu.

29. pants. Pakļaušanās ārstēšanai un atveseļošanās pasākumiem

Personai, kura vēlas saņemt vai saņem sociālos pakalpojumus sakarā ar slimību vai invaliditāti, pēc sociālo pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma jāpakļaujas ārstēšanai un atveseļošanās pasākumiem, ja paredzams, ka tas uzlabos minētās personas veselības stāvokli vai novērsīs tā pasliktināšanos.

30. pants. Iesaistīšanās nodarbinātību veicinošos pasākumos

Personai, kura vēlas saņemt vai saņem sociālos pakalpojumus sakarā ar pelnītspējas samazināšanos vai bezdarbu, pēc sociālo pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma jā piedalās profesionālo iemaņu apgūšanas vai

pilnveidošanas pasākumos, ja, spriežot pēc šīs personas profesionālās noslieces un spējām, ir paredzams, ka tie veicinās vai uzturēs šīs personas pelnītspēju vai iespēju iekārtoties darbā.

31. pants. Personas līdzdarbības ietvari

(1) Šā likuma 26.— 30.pantā noteiktais personas līdzdarbības pienākums nav jāpilda, ja:

- 1) tā izpilde nav tieši saistīta ar pieprasīto sociālo pakalpojumu;
- 2) tā izpildi no attiecīgās personas nevar prasīt svarīgu iemeslu dēļ;
- 3) sociālo pakalpojumu sniedzējs nepieciešamās ziņas var iegūt ar mazāku līdzekļu izlietojumu nekā pieprasījuma iesniedzējs vai arī persona, kurai ir tiesības uz sociālo pakalpojumu.

(2) Persona var nepiekrīst medicīniskajai izmeklēšanai vai ārstēšanai:

- 1) kuras rezultātā var rasties draudi veselībai un dzīvībai;
- 2) kuras veikšanai nepieciešama ķirurģiska iejaukšanās.

32. pants. Līdzdarbības pienākuma nepildīšanas sekas

(1) Ja persona, kura vēlas saņemt vai saņemt sociālos pakalpojumus, ļaunticīgi nepilda šā likuma 26. — 30.pantā noteiktos līdzdarbības pienākumus, sociālo pakalpojumu sniedzējs pilnīgi vai daļēji var pārtraukt sociālo pakalpojumu sniegšanu līdz šo pienākumu izpildīšanas brīdim.

(2) Ja līdzdarbības pienākums netiek pildīts, sociālo pakalpojumu sniegšanu var pārtraukt vai atteikt tikai tad, ja persona, kas pieprasījusi vai saņemt sociālos pakalpojumus, ir iepriekš rakstveidā par to brīdināta un brīdinājumā noteiktajā laikā nav izpildījusi savu līdzdarbības pienākumu.

33. pants. Līdzdarbības pienākuma vēlāka izpilde

Ja persona ar novēlošanos izpilda līdzdarbības pienākumu un ir visi sociālā pakalpojuma saņemšanai nepieciešamie apstākļi, sociālā pakalpojuma sniedzējs ar novēlošanos var pilnīgi vai daļēji sniegt pakalpojumus, kurus tas atteicies vai pārtraucis sniegt saskaņā ar šā likuma 32. pantu.

34. pants. Tiesību aizsardzība

(1) Persona ir tiesīga apstrīdēt un pārsūdzēt sociālo pakalpojumu sniedzēja lēmumu Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

(2) Aizliegts sodīt personu vai citādi tieši vai netieši radīt tai nelabvēlīgas sekas tāpēc, ka persona tiesiskā veidā īsteno savu tiesību aizsardzību saistībā ar atšķirīgas attieksmes aizlieguma pārkāpumu.

(01.12.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 05.01.2006.)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

(01.12.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.03.2008. likumu, kas stājas spēkā 09.04.2008.)

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) Padomes 2000.gada 29.jūnija direktīvas 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības;
- 2) Padomes 1997.gada 15.decembra direktīvas 97/80/EK par pierādīšanas pienākumu diskriminācijas gadījumos, kas pamatojas uz dzimumu;
- 3) Padomes 2004.gada 13.decembra direktīvas 2004/113/EK, ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi

pret vīriešiem un sievietēm, attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu.

Likums Saeimā pieņemts 1995. gada 7. septembrī.

Valsts prezidents G. Ulmanis

Rīgā 1995. gada 21. septembrī

© Oficiālais izdevējs "Latvijas Vēstnesis"